

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อภาวะร้อพินิจ ครั้งที่ 2 และ 3 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา 2535-2542 ศึกษาโดยการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีส่งแบบสอบถามให้นักศึกษาจำนวน 510 ชุด และได้รับคืน จำนวน 311 ชุด คิดเป็นร้อยละ 60.98 เป็นแบบสอบถามที่ครบสมบูรณ์สามารถนำมาศึกษาวิจัยตามตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา
2. ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ
3. การใช้เวลาของนักศึกษา
4. พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

4.1 ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของกลุ่มประชากรนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปีการศึกษา 2535-2542 จำนวน 311 คน เป็นนักศึกษาภาวะปกติ จำนวน 263 คน และนักศึกษาภาวะร้อพินิจ จำนวน 48 คน ในปีการศึกษา 2542 มีนักศึกษาภาวะร้อพินิจ ร้อยละ 15.43 (ตารางที่ 3) ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า วิธีการสอบเข้า สาขาวิชาที่ศึกษาและชั้นปี ดังนี้ ตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา				จำนวนรวม (%)	
	ปกติ (%)		ภาวะร้อพินิจ (%)			
เพศ	263	100.0	48	100.0	311	100.0
ชาย	91	34.6	16	33.3	107	34.4
หญิง	172	65.4	32	66.7	204	65.6
Computed chi-square = 0.029, degree of freedom = 1, p-value=0.865						
อายุ	263	100.0	48	100.0	311	100.0
17-19 ปี	53	20.2	22	45.8	75	24.1
20 ปี	63	23.9	15	31.3	78	25.0
21 ปี	80	30.4	6	12.5	86	27.7
22 ปี	67	25.5	5	10.4	72	23.2
Computed chi-square = 20.651, degree of freedom = 3, p-value=0.000**						

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา				จำนวนรวม (%)	
	ปกติ (%)	ภาวะรอพินิจ(%)				
การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	263	100.0	48	100.0	311	100.0
ศึกษาปกติ	250	95.1	44	91.7	294	94.5
สอบเทียบ	13	4.9	4	8.3	17	5.5
Computed chi-square = 0.903, degree of freedom = 1, p-value=0.342						
ท่านได้คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA)ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเท่าใด	263	100.0	48	100.0	311	100.0
น้อยกว่า 2.00	14	5.3	11	22.9	25	8.1
2.00 – 2.49	81	30.8	22	45.8	103	33.1
2.50 – 2.99	120	45.6	12	25.0	132	42.4
3.00 ขึ้นไป	48	18.3	3	6.3	51	16.4
Computed chi-square = 26.035, degree of freedom = 3, p-value=0.000**						
ท่านเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยวิธีใด	263	100.0	48	100.0	311	100.0
โควตาพิเศษ	16	6.1	4	8.3	20	6.4
สอบตรง	129	49.0	11	22.9	140	45.0
สอบรวม	118	44.9	33	68.8	151	48.6
Computed chi-square = 11.246, degree of freedom = 2, p-value=0.004*						
ท่านศึกษาหลักสูตร วท.บ. สาขาวิชา	263	100.0	48	100.0	311	100.0
เทคโนโลยียาง	33	12.5	2	4.2	35	11.3
วิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ	35	13.3	8	16.7	43	13.8
เทคโนโลยีการประมง	57	21.7	9	18.8	66	21.2
เคมี-ชีววิทยา	40	15.2	4	8.3	44	14.2
เทคโนโลยีการเกษตร	38	14.4	10	20.7	48	15.4
เคมีอุตสาหกรรม	8	3.1	6	12.5	14	4.5
คณิตศาสตร์ประยุกต์	52	19.8	9	18.8	61	19.6
Computed chi-square = 13.545, degree of freedom = 6, p-value=0.035*						

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา				จำนวนรวม (%)	
	ปกติ (%)		ภาวะรอพินิจ (%)			
ท่านกำลังศึกษาชั้นปีที่เท่าใด	263	100.0	48	100.0	311	100.0
ชั้นปีที่ 1	43	16.4	23	47.9	66	21.2
ชั้นปีที่ 2	66	25.1	18	37.5	84	27.1
ชั้นปีที่ 3	109	41.4	4	8.3	113	36.3
ชั้นปีที่ 4	45	17.1	3	6.3	48	15.4

Computed chi-square = 36.723, degree of freedom = 3, p-value=0.000**

จากตารางที่ 3 ข้อมูลพื้นฐาน คุณลักษณะของนักศึกษา พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้วิธีไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

เพศ พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิงจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศและภาวะรอพินิจ พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ (p-value = 0.865) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-19 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 และเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับภาวะรอพินิจ พบว่า อายุของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (p-value = 0.000)

การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากการศึกษาปกติจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 91.7 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับภาวะรอพินิจ พบว่า การศึกษาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ (p-value = 0.342) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

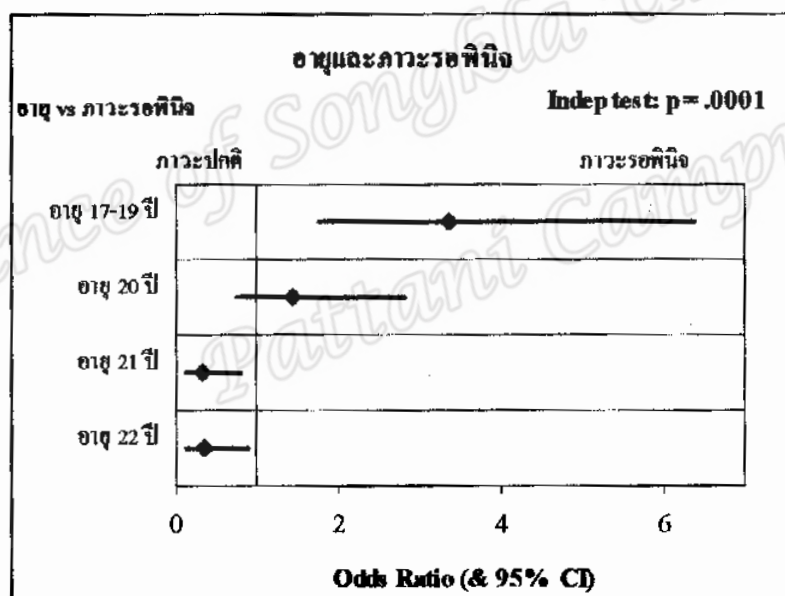
คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจส่วนใหญ่ เป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00-2.49 จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 และเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับภาวะรอพินิจ พบว่า คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (p-value = 0.000)

วิธีเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในคณะฯ โดยวิธีสอบรวมจำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 และเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิธีเข้าศึกษาในคณะฯ กับภาวะรอพินิจพบว่าวิธีเข้าศึกษาในคณะฯของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง (p-value = 0.004)

นักศึกษาหลักสูตร วท.บ. สาขาวิชาต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่ เป็นนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตร วท.บ. สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตรจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 และเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ ที่นักศึกษาศึกษากับภาวะรอพินิจ พบว่า การศึกษาของนักศึกษาในสาขาวิชาต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจอย่างมีนัยสำคัญ ($p\text{-value} = 0.035$)

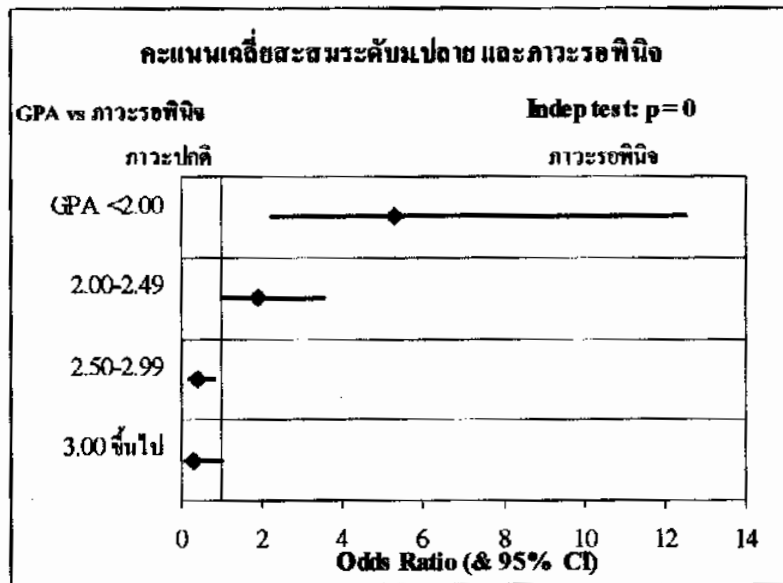
นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีต่าง ๆ ในคณะฯ พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 และเมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ ระหว่าง การศึกษาของนักศึกษาในชั้นปีต่าง ๆ กับภาวะรอพินิจ พบว่า การศึกษาของนักศึกษาในชั้นปีต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ อย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ($p\text{-value} = 0.000$)

พอจะสรุปได้ว่า อายุนักศึกษา คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการสอบเข้า สาขาวิชา และชั้นปี มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพินิจ ดังนั้น จึงควรจะตรวจสอบว่าปัจจัยดังกล่าวมีลักษณะของความสัมพันธ์เป็นเช่นไร

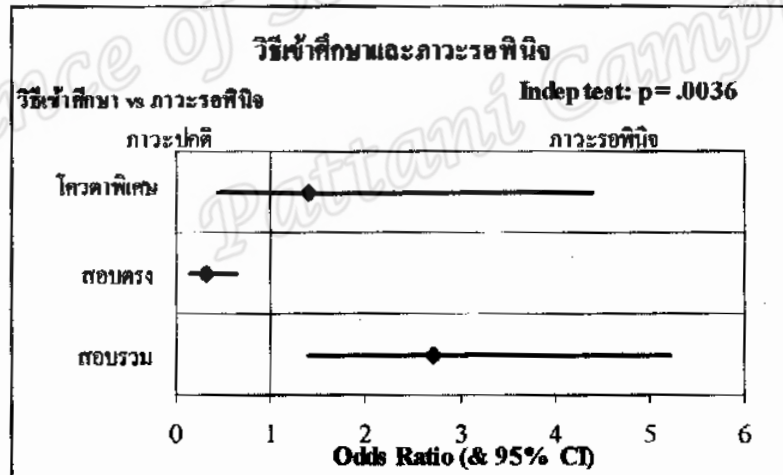
รูปที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุและภาวะรอพินิจ

จากรูปที่ 1 การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างอายุของนักศึกษา กับภาวะรอพินิจ พบว่า นักศึกษาอายุ 17-19 ปี มีโอกาสภาวะรอพินิจสูงกกว่านักศึกษาในกลุ่มอายุอื่น ๆ

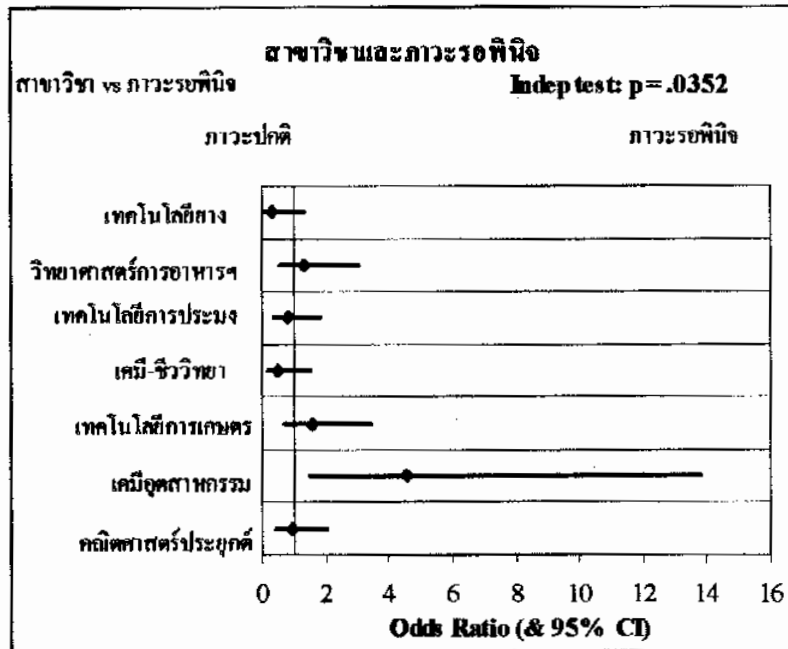
รูปที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่าง GPA และภาวะรอพินิจ

จากรูปที่ 2 การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของนักศึกษา กับภาวะรอพินิจ พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต่ำกว่า 2.00 มีโอกาสภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษาในกลุ่มคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอื่น ๆ

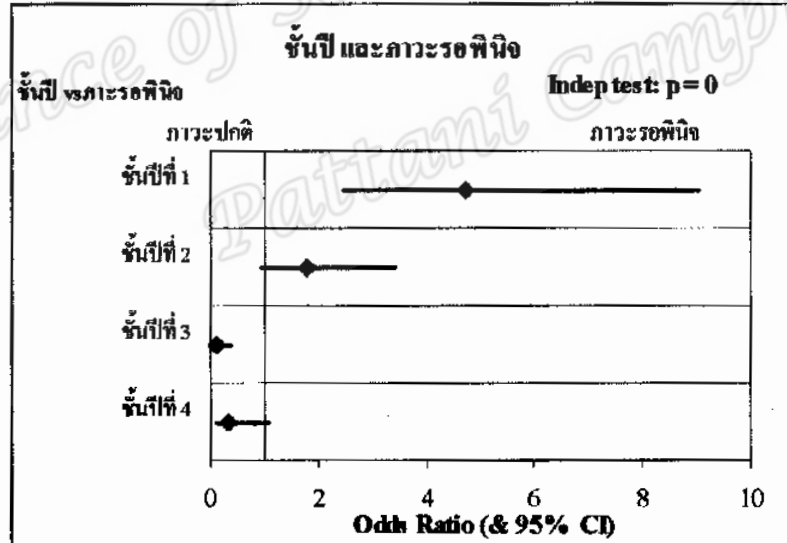
รูปที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างวิธีเข้าศึกษาและภาวะรอพินิจ

จากรูปที่ 3 การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างวิธีเข้าศึกษาของนักศึกษา กับภาวะรอพินิจ พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าศึกษาโดยวิธีสอบรวม มีโอกาสภาวะรอพินิจสูงกว่านักศึกษาในการสอบแบบอื่น ๆ

รูปที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาและภาวะรอฟินิจ

จากรูปที่ 4 การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสาขาวิชาของนักศึกษา กับภาวะรอฟินิจ พบว่า นักศึกษาในสาขาเคมีอุตสาหกรรม มีโอกาสภาวะรอฟินิจสูง กว่านักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาอื่น ๆ

รูปที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษาและภาวะรอฟินิจ

จากรูปที่ 5 การศึกษารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับภาวะรอฟินิจ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 มีโอกาสภาวะรอฟินิจสูง กว่านักศึกษาในกลุ่มชั้นปีอื่น ๆ

4.2 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประจำปี การศึกษา 2535-2542 จำนวน 311 คน (ตารางที่ 4) ประกอบด้วย ประวัติบิดา-มารดา และ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนของนักศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา				จำนวนรวม (%)	
	ปกติ (%)		ภาวะรอพิ้นิจ(%)			
บิดาของท่าน	257	100.0	47	100.0	304	100.0
ยังมีชีวิต	241	93.8	43	91.5	284	93.4
ถึงแก่กรรม	16	6.2	4	8.5	20	6.6
Computed chi-square = 0.338, degree of freedom = 1, p-value=0. 561						
มารดาของท่าน	257	100.0	45	100.0	302	100.0
ยังมีชีวิต	248	96.5	44	97.8	292	96.7
ถึงแก่กรรม	9	3.5	1	2.2	10	3.3
Computed chi-square = 0.196, degree of freedom = 1, p-value=0. 658						
สถานภาพสมรสของบิดามารดาท่าน	246	100.0	45	100.0	291	100.0
อยู่ด้วยกัน	219	89.0	39	86.7	258	88.6
หย่าขาดจากกัน	8	3.3	3	6.7	11	3.8
แยกกันอยู่เพราะความจำเป็นเกี่ยวกับอาชีพ	3	1.2	1	2.2	4	1.4
แยกกันอยู่เพราะเหตุผลอื่น	16	6.5	2	4.4	18	6.2
Computed chi-square = 1.736, degree of freedom = 3, p-value=0.629						
บิดาของท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด	256	100.0	48	100.0	304	100.0
ประถมศึกษา	129	50.4	20	41.7	149	49.0
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	43	16.8	13	27.1	56	18.4
อุดมศึกษาหรือเทียบเท่า	64	25.0	12	24.9	76	25.0
อื่น ๆ ระบุ	20	7.8	3	6.3	23	7.6
Computed chi-square = 3.080, degree of freedom = 3, p-value=0.379						

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา					
	ปกติ (%)		ภาวะรอฟินิจ (%)		จำนวนรวม (%)	
มารดาของท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด	255	100.0	48	100.0	303	100.0
ประถมศึกษา	155	60.8	22	45.8	177	58.4
มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	32	12.5	11	22.9	43	14.2
อุดมศึกษาหรือเทียบเท่า	52	20.4	11	22.9	63	20.8
อื่น ๆ ระบุ	16	6.3	4	8.4	20	6.6
Computed chi-square = 4.989, degree of freedom = 3, p-value=0.173						
บิดาของท่านประกอบอาชีพหลักอะไร	263	100.0	48	100.0	311	100.0
เกษตรกร กสิกรรม	115	43.7	15	31.3	130	41.8
พาณิชย์กรรม ค้าขาย/อุตสาหกรรม (เจ้าของ)	51	19.4	13	27.1	64	20.6
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	44	16.7	12	24.9	56	18.0
ลูกจ้าง, พนักงานบริษัท, รับจ้างทั่วไป	53	20.2	8	16.7	61	19.6
Computed chi-square = 4.176, degree of freedom = 3, p-value=0.243						
มารดาของท่านประกอบอาชีพหลักอะไร	263	100.0	48	100.0	311	100.0
เกษตรกร กสิกรรม	111	42.2	14	29.2	125	40.2
พาณิชย์กรรม ค้าขาย/อุตสาหกรรม (เจ้าของ)	36	13.7	9	18.7	45	14.5
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	66	25.1	17	35.4	83	26.7
ลูกจ้าง, พนักงานบริษัท, รับจ้างทั่วไป	50	19.0	8	16.7	58	18.6
Computed chi-square = 4.472, degree of freedom = 3, p-value=0.215						
บิดาและมารดาของท่านมีรายได้รวมเดือนละ	255	100.0	47	100.0	302	100.0
ประมาณเท่าใด						
น้อยกว่า 5,000 บาท	56	22.0	11	23.4	67	22.2
5,000 – 15,000 บาท	127	49.8	24	51.1	151	50.0
15,001 – 20,000 บาท	36	14.1	4	8.5	40	13.2
มากกว่า 20,000 บาท ขึ้นไป	36	14.1	8	17	44	14.6
Computed chi-square = 1.221, degree of freedom = 3, p-value=0. 0.748						
ท่านมีภูมิลำเนาอยู่ที่ไหน	263	100.0	48	100.0	311	100.0
กรุงเทพ	4	1.5	2	4.2	6	1.9
ต่างจังหวัด	259	98.5	46	95.8	305	98.1
Computed chi-square = 1.502, degree of freedom = 1, p-value=0.220						

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานภาพทางการศึกษา				จำนวนรวม (%)	
	ปกติ (%)		ภาวะรอพิณิจ(%)			
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวเฉลี่ยเป็นบาทต่อเดือน (ยกเว้น ค่าน่วยกิตและค่าบำรุงการศึกษา)	260	100.0	48	100.0	308	100.0
2,000 หรือน้อยกว่า	25	9.7	7	14.6	32	10.4
2,001 – 3,000 บาท	111	42.7	23	47.9	134	43.5
3,001 – 4,000 บาท	101	38.8	14	29.2	115	37.3
4,001 หรือมากกว่า	23	8.8	4	8.3	27	8.8

Computed chi-square = 2.246, dcgee of feedom = 3, p-value=0.523

จากตารางที่ 4 ข้อมูลพื้นฐานด้านสังคมและเศรษฐกิจ พิจารณาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้วิธีไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งสามารถจำแนกได้ ดังนี้

บิดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่มีบิดาที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 91.5 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับภาวะรอพิณิจ พบว่าสถานะบิดาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ (p-value = 0.561) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

มารดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่มีมารดาที่ยังมีชีวิตอยู่ จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 97.8 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสถานะมารดากับภาวะรอพิณิจ พบว่าสถานะมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ (p-value = 0.658) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรสของบิดาและมารดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีบิดาและมารดาอยู่ด้วยกันจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง สถานภาพสมรสของบิดาและมารดากับภาวะรอพิณิจ พบว่าสถานภาพสมรสของบิดาและมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ (p-value = 0.629) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษาของบิดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่บิดามีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษาของบิดา กับภาวะรอพิณิจ พบว่าระดับการศึกษาของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ (p-value = 0.379) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษาของมารดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มารดามีระดับการศึกษาในระดับประถมศึกษา จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาของมารดากับภาวะรอพิณิจ พบว่าระดับการศึกษาของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.173$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การประกอบอาชีพหลักของบิดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่บิดาประกอบอาชีพเกษตรกรรม กสิกรรมจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 31.3 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบอาชีพหลักของบิดาของนักศึกษา กับภาวะรอพิณิจ พบว่าการประกอบอาชีพหลักของบิดา ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.243$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การประกอบอาชีพหลักของมารดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีมารดาประกอบอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประกอบอาชีพหลักของมารดาของนักศึกษา กับภาวะรอพิณิจ พบว่า การประกอบอาชีพหลักของมารดา ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.215$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

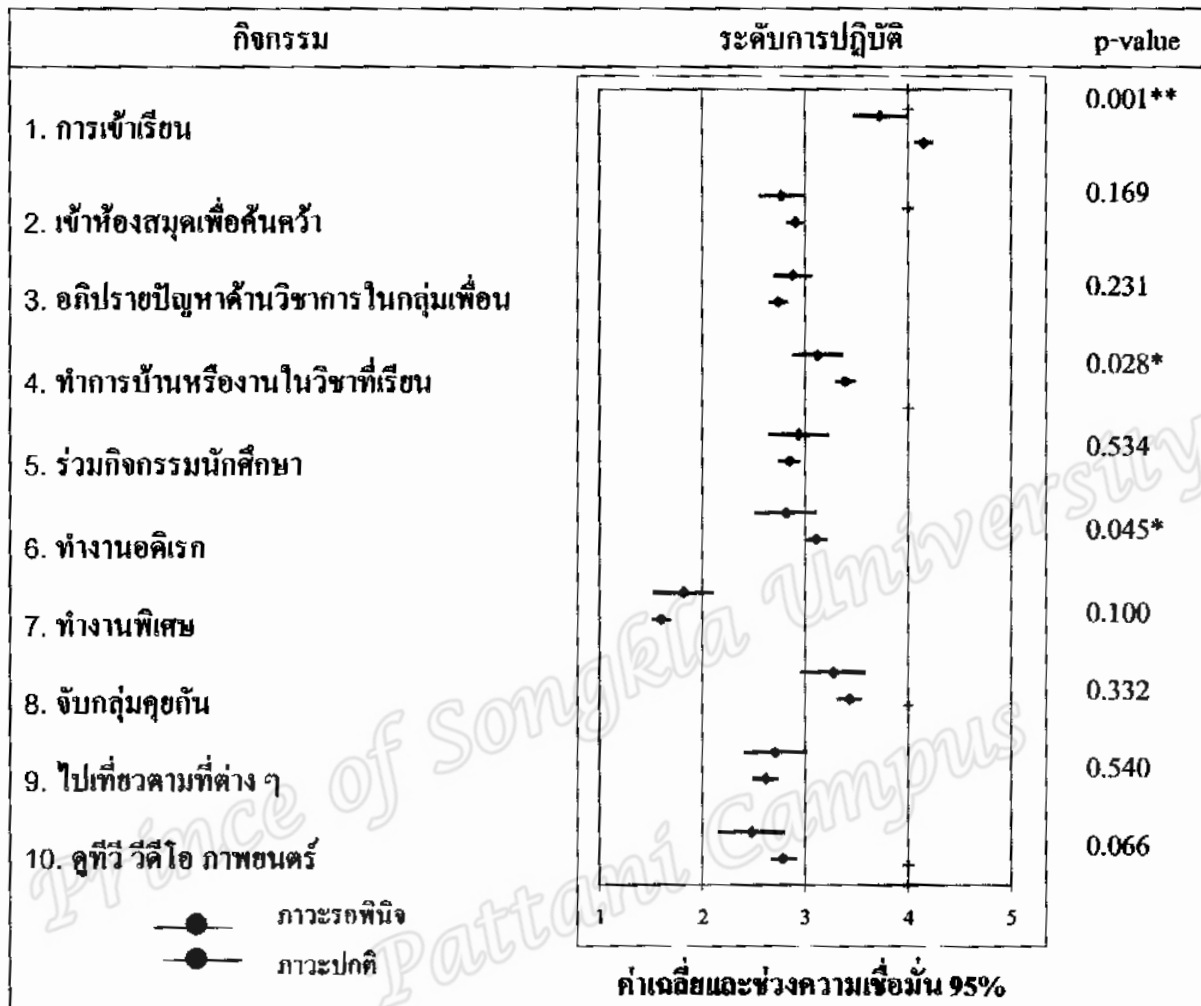
รายได้ของบิดาและมารดา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่บิดาและมารดามีรายได้ 5,000 – 15,000 บาท จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง รายได้ของบิดาและมารดาของนักศึกษากับภาวะรอพิณิจ พบว่ารายได้ของบิดาและมารดาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.748$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ภูมิลำเนาของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 95.8 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ภูมิลำเนาของนักศึกษากับภาวะรอพิณิจ พบว่า ภูมิลำเนาของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.220$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาภาวะรอพิณิจ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัว 2,001 - 3,000 บาท ต่อเดือน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 แต่เมื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษากับภาวะรอพิณิจ พบว่า ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะรอพิณิจ ($p\text{-value} = 0.523$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.3 การใช้เวลาของนักศึกษา

ตารางที่ 5 การใช้เวลาของนักศึกษา

ตารางที่ 5 แสดงการใช้เวลาของนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 311 คน พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจมีการใช้เวลา การเข้าเรียน ทำการบ้านหรืองานในวิชาที่เรียน และการทำงานอดิเรกน้อยกว่านักศึกษาปกติและมีการใช้เวลาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.001$, 0.028 และ 0.045 ตามลำดับ)

4.4 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา

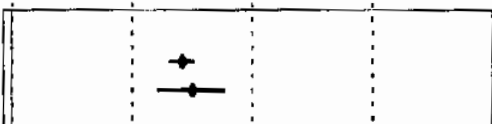

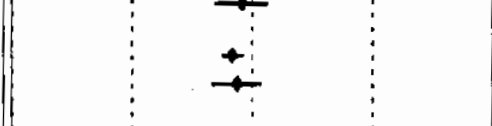
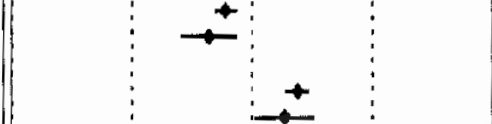

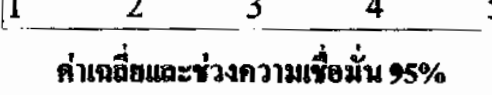
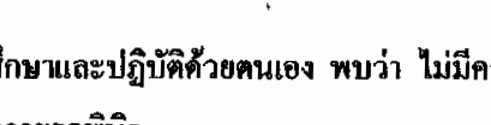

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาซึ่งมีจำนวนข้อคำถามทั้งสิ้น 60 ข้อ โดยแบ่งระดับพฤติกรรมเป็น 5 ระดับ ตาม Likert scale เมื่อนำมาวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) สามารถจำแนกข้อคำถามออกเป็น 5 ปัจจัย ดังนี้

1. ศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 12 ข้อ
2. ศึกษาและปฏิบัติเป็นกลุ่ม ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 13 ข้อ
3. ไม่ฝักใฝ่และสนใจการเรียน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 17 ข้อ
4. การเรียนและการแข่งขัน ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ
5. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งสิ้น 9 ข้อ

Prince of Songkla University
Pattani Campus

4.4.1 ศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง

ตารางที่ 6 พฤติกรรมการศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง

กิจกรรม	ศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง	p-value
37 ข้าพเจ้ามักจะคิดและค้นคว้าด้วยตนเอง ก่อนที่อาจารย์จะบรรยายให้ฟัง		0.572
55 เมื่ออยู่นอกห้องเรียน ข้าพเจ้าพยายามศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเสมอ		0.652
60 ทุกครั้งที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานหรือทำกิจกรรมใด ๆ ข้าพเจ้าจะลงมือปฏิบัติทันที		0.924
59 ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ได้ดีและเร็วกว่านักศึกษาคนอื่น ๆ		0.794
41 ข้าพเจ้าพยายามที่จะหาคำตอบสำหรับปัญหาหรือคำถามต่าง ๆ ให้ได้ก่อนนักศึกษาคนอื่น ๆ		0.216
1 ส่วนใหญ่แล้ว ข้าพเจ้ามักจะศึกษาค้นคว้าเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับวิชาเรียนด้วยตนเอง		0.370
45 ข้าพเจ้าชอบอภิปรายเรื่องวิชาการกับนักศึกษาคนอื่น ๆ แม้จะอยู่นอกชั้นเรียน		0.744
49 ข้าพเจ้าทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จด้วยวิธีการของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงวิธีการของนักศึกษาคนอื่น ๆ เลย		0.268
24 ข้าพเจ้าพยายามที่จะมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียนทุกครั้งที่มีโอกาส		0.660
53 ระหว่างการอภิปรายในชั้นเรียน ข้าพเจ้าพยายามอย่างเต็มที่ที่จะให้คนอื่นยอมรับแนวความคิดของข้าพเจ้า		0.198
18 ข้าพเจ้าไม่ชอบขาดเรียน เพราะในการขาดเรียนแต่ละครั้งจะต้องใช้เวลาในการติดตามเนื้อหามากกว่า		0.647
58 ก่อนที่จะลงมือทำกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ข้าพเจ้าจะต้องขอความเห็นชอบหรือคำยินยอมจากอาจารย์ก่อนเสมอ		0.065
โดยรวม		0.532

ค่าเฉลี่ยและช่วงความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 6 แสดงพฤติกรรมการศึกษาและปฏิบัติด้วยตนเอง พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างนักศึกษาระดับปริญญาตรีและระดับปริญญาโท

4.4.2. ศึกษาและปฏิบัติเป็นกลุ่ม

ตารางที่ 7 พฤติกรรมการศึกษาและปฏิบัติเป็นกลุ่ม

กิจกรรม	ศึกษาและปฏิบัติเป็นกลุ่ม	p-value
9 ข้าพเจ้าคิดว่า การทำงานเป็นกลุ่มเป็นการฝึกความรับผิดชอบต่อส่วนร่วม		0.232
21 ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่สำคัญประการหนึ่งของการเรียนในชั้นเรียนคือ ความพยายามที่จะเป็นมิตร กับนักศึกษาคนอื่น ๆ		0.267
27 การที่มีส่วนร่วมในการอภิปรายกับนักศึกษาคนอื่นที่เรียนวิชาเดียวกัน ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น		0.700
40 พยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายตามวิธีที่อาจารย์แนะนำ		0.450
15 การเรียนรู้ที่ถูกต้องควรเป็นความร่วมมือกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษา		0.788
33 ข้าพเจ้าพยายามที่จะทำความรู้จักกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ในชั้นเรียนเป็นส่วนตัวเพื่อที่จะทำงานร่วมกันอย่างได้ผลดี		0.415
39 ข้าพเจ้ามักจะทำงานหรือทำกิจกรรมของชั้นเรียนเป็นกลุ่มมากกว่าจะทำงานตามลำพัง		0.237
54 ข้าพเจ้าคิดว่าผลที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ คู่มากับความพยายามที่ได้ทำไป		0.674
48 ข้าพเจ้าพยายามที่จะศึกษาและร่วมทำกิจกรรมการเรียนทุกอย่างอย่างดีที่สุด		0.588
6 ข้าพเจ้าพยายามมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบของการเรียนวิชาต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้		0.031*
3 ข้าพเจ้ารู้สึกอยู่เสมอว่า ความคิดเห็นของเพื่อนนักศึกษาช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น		0.542
34 ข้าพเจ้าสามารถเรียนรู้สาระสำคัญได้โดยการทำตามที่ อาจารย์บอก		0.962
10 ข้าพเจ้าคิดว่า การให้อาจารย์กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมในการเรียนเป็นสิ่งดีที่สุดใน		0.119
โดยรวม		0.675

ค่าเฉลี่ยและช่วงความเชื่อมั่น 95%

ตารางที่ 7 แสดงถึงพฤติกรรมการศึกษาและปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม พบว่า นักศึกษาภาวะรอพินิจมีความพยายามมีส่วนร่วมในทุกรูปแบบของการเรียนวิชาต่าง ๆ ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ต่ำกว่านักศึกษากภาวะปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.031$)

4.4.3. ไม่ฝึกฝนและสนใจการเรียน

ตารางที่ 8 พฤติกรรมไม่ฝึกฝนและสนใจการเรียน

กิจกรรม	ไม่ฝึกฝนและสนใจการเรียน	p-value
26 ในชั้นเรียน ข้าพเจ้าพยายามที่จะเลือกที่นั่งในที่นั่งที่ไม่ต้องเผชิญหน้ากับอาจารย์		0.442
50 ในชั้นเรียนข้าพเจ้าไม่ค่อยจะสนใจเนื้อหาสาระที่เรียนมากนัก		0.215
8 เมื่อไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาบางตอน ข้าพเจ้าเพียงแต่ถ่มม้วนเสียบ		0.508
36 ข้าพเจ้าเลือกที่นั่งที่สามารถได้ยินอาจารย์และเห็นข้อเขียนบนกระดานดำได้ชัดเจน		0.818
44 ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจไม่ได้ขาดอะไร ไปเลยถ้าข้าพเจ้าไม่ได้เข้าชั้นเรียน		0.059
32 ข้าพเจ้าพยายามไม่สบตาอาจารย์ เพราะกลัวว่าอาจารย์จะเรียกให้ตอบคำถาม		0.084
38 ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีเมื่อทราบว่าอาจารย์ไม่มาสอน หรือมีการงดเรียนในบางชั่วโมง		0.859
20 ข้าพเจ้ารู้สึกว่ากิจกรรมในชั้นเรียนโดยทั่วไปน่าเบื่อ		0.728
5 ข้าพเจ้าอยากให้นักศึกษาคนอื่น ๆ ทรมานเมื่อข้าพเจ้าเรียนได้ดี		0.268
47 ข้าพเจ้าจะช่วยนักศึกษาคนอื่น ๆ ในเรื่องที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่าไม่เป็นการเสียผลประโยชน์ของตนเองเท่านั้น		0.331
28 ข้าพเจ้าไม่ชอบงานหรือกิจกรรมอื่นใดที่อาจารย์ไม่ได้สอนหรือ ไม่มีอยู่ในตำรา		0.890
56 ข้าพเจ้ามีความรู้ดีกว่าเรื่องที่เรียนไม่ตรงกับสิ่งที่ข้าพเจ้าจะนำไปใช้หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว		0.276
42 ข้าพเจ้าได้รับความรู้จากการเข้าชั้นเรียนเป็นอย่างมาก		0.719
14 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเข้ามาศึกษาในสถาบันนี้ เพียงเพื่อ ให้อาจารย์ได้ปริญญาบัตร		0.283
30 ข้าพเจ้าคิดว่ากิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ ที่จัดในชั้นเรียนโดยทั่วไปเป็นกิจกรรมที่น่าทึ่งใจ		0.281
2 ข้าพเจ้ามักจะเข้าชั้นเรียนด้วยความรู้สึกว่าเป็นการ จับเป็น มากกว่า ต้องการ เข้าชั้นเรียนเอง		0.547
52 ข้าพเจ้าคิดว่า การอภิปรายมากเกินไปในชั้นเรียนทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาที่จะสอนเนื้อหาได้เพียงพอ		0.850
โดยรวม		0.093

ตารางที่ 8 แสดงถึงพฤติกรรมความไม่ฝึกฝนและสนใจการเรียนของนักศึกษา ภาวะปกติและนักศึกษาภาวะรอนินิจ พบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพฤติกรรมไม่ฝึกฝนและสนใจการเรียน ไม่แตกต่างกัน

4.4.4. การเรียนและการแข่งขัน

ตารางที่ 9 พฤติกรรมการเรียนและการแข่งขัน

กิจกรรม	การเรียนและการแข่งขัน	p-value
23 ข้าพเจ้ารู้สึกว่าจำเป็นต้องแข่งขันกับนักศึกษาคนอื่น ๆ ในการสอบให้ได้คะแนนดี		0.131
29 ข้าพเจ้ามักจะอยากรู้ว่าทำคะแนนได้ดีเพียงใดเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นในชั้นเรียน		0.884
17 เพื่อที่จะให้ได้รับความสนใจจากอาจารย์เป็นพิเศษ ข้าพเจ้าจะต้องแข่งกับนักศึกษาคนอื่น ๆ		0.258
35 ข้าพเจ้ายินดีเป็นอย่างยิ่งเมื่อรู้ว่าผลการเรียนของตัวเองอยู่ในระดับที่ดีกว่าคนอื่น		0.106
11 ข้าพเจ้าเชื่อว่าการฝึกฝนการแข่งขันกันจะทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาได้มีสมรรถภาพเบื้องต้นในการดำเนินชีวิตในสังคมไทยได้ดียิ่งขึ้น		0.936
12 ข้าพเจ้าคิดว่าได้รับความรู้จากในชั้นเรียนมากกว่าเรียนด้วยตนเองที่บ้าน		0.280
16 ข้าพเจ้าคิดว่าอาจารย์ควรเน้นเนื้อหาวิชาที่ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้		0.156
19 แนวความคิดของข้าพเจ้าเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียนมักจะใกล้เคียงกับที่มีอยู่ในตำรา		0.771
4 ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์ที่ปล่อยให้ให้นักศึกษาทำอะไรตามที่เขาต้องการ เป็นอาจารย์ที่ทำหน้าที่ไม่ดีเท่าที่ควร		0.722
		0.127

โดยรวม
 ภาวะรอนิ่ง
 ภาวะปกติ

ค่าเฉลี่ยและช่วงความเชื่อมั่น 95 %

ตารางที่ 9 แสดงพฤติกรรมการเรียนและการแข่งขันของนักศึกษาภาวะปกติและนักศึกษาภาวะรอนิ่ง พบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มมีพฤติกรรมการเรียนและการแข่งขัน ไม่แตกต่างกัน

4.4.5.ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ตารางที่ 10 ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

กิจกรรม	ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	p-value
57 ข้าพเจ้าชอบวิชาที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้อภิปรายในเนื้อหา		0.313
25 ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเป็นของตนเองว่าการเรียนในแต่ละวิชาควร ดำเนินการเป็นอย่างไร		0.770
13 ข้าพเจ้าสามารถที่จะตัดสินใจได้เองว่า เนื้อหาวิชาที่เรียนคอนโด สำคัญ		0.196
7 ข้าพเจ้ามักจะเลือกศึกษาในสิ่งที่เห็นว่าสำคัญเป็นหลัก และไม่จำเป็นต้อง จะศึกษาในสิ่งที่อาจารย์เห็นว่าสำคัญเสมอไป		0.043*
43 เมื่อมีการอภิปราย แนวความคิดของข้าพเจ้ามักจะมีเหตุผลดีเสมอ		0.375
31 ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในความสามารถของตนเองในการที่จะเรียนรู้ เนื้อหาสาระของวิชาต่าง ๆ		0.309
46 ข้าพเจ้าชอบข้อสอบที่ออกตรงตามตำราและคำสอนของอาจารย์		0.035*
22 ข้าพเจ้าคิดว่า อาจารย์เป็นผู้ตัดสินที่ดีที่สุดว่า “อะไร” เป็นสิ่งสำคัญที่ ควรจะรู้		0.278
51 ข้าพเจ้าช่วยนักศึกษาคนอื่น ๆ ในยามที่เขามีปัญหาในการเรียน		0.004*
โดยรวม		0.789

● ภาวะรอฟินิจ
● ภาวะปกติ

ค่าเฉลี่ยและช่วงความเชื่อมั่น 95 %

ตารางที่ 10 แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของนักศึกษาภาวะปกติและภาวะรอฟินิจ พบว่า มีความแตกต่างกัน ดังนี้

นักศึกษาภาวะรอฟินิจมักเลือกศึกษาในสิ่งที่เห็นว่าสำคัญเป็นหลัก และไม่จำเป็นต้องศึกษาในสิ่งที่อาจารย์เห็นว่าสำคัญเสมอไป ต่ำกว่านักศึกษาภาวะปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.043$)

นักศึกษาภาวะรอฟินิจชอบข้อสอบที่ออกตรงตามตำราและคำสอนของอาจารย์ มากกว่านักศึกษาภาวะปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.035$)

นักศึกษาภาวะรอฟินิจช่วยเหลือนักศึกษาคนอื่น ๆ ในยามที่นักศึกษาคนอื่น ๆ มีปัญหาในการเรียน ต่ำกว่านักศึกษาภาวะปกติอย่างมีนัยสำคัญ ($p = 0.004$)